

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2025:012

klachtnummer 6587.01.08-124.28

uitspraakdatum: 5 december 2025

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

A.

B. beiden woonachtig te **H.**

O. BV. statutair gevestigd te **L.**

(hierna gezamenlijk te noemen: klagers)

tegen,

M., kantoorhoudend te **L.** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 10 maart 2025 hebben klagers bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 De op grond van artikel 12 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet plaatsgevonden.

1.3 Beklaagde heeft een verweerschrift ingediend.

1.4 Klagers hebben een conclusie van repliek ingediend. Klager heeft een conclusie van dupliek ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaats gevonden op de zitting van de Raad van 9 september 2025 te Den Haag. Daarbij zijn verschenen en gehoord klagers, bijgestaan door C., alsmede beklaagde.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 15.7 van het RTRB, geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam onder de naam "E." te L. en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven.

2.2 Klagers A. en B. houden tezamen alle aandelen in P. B.V. te H.. P. BV houdt alle aandelen in O. te L.. A. en B. exploiteren sinds 2019 gezamenlijk in maatschapsverband met F. BV een onderneming op het gebied van het geven van octrooiadviezen (hierna: de maatschap).

2.3 Klagers zijn sinds 2015 cliënt van beklaagde. Beklaagde stuurt aan klagers jaarlijks vooraf een factuur voor de standaard overeengekomen werkzaamheden welke door hen in twaalf maandelijkse termijnen wordt voldaan.

2.4 Beklaagde heeft klagers A. en B. in 2019 geadviseerd met betrekking tot het tot stand brengen van de maatschap met F. BV. Met de Inspecteur is vervolgens een verschil van mening ontstaan over de hoogte van de door de maatschap toe te passen winstverdeling tussen de drie leden van de maatschap en het gebruikelijk loon. Beklaagde heeft op 25 april 2022 aan klagers voorgesteld het overleg met de Inspecteur over de winstverdeling te staken en in plaats daarvan bezwaar te maken tegen de door de Inspecteur aan klagers op te leggen belastingaanslagen.

2.5 Als gevolg van de discussie met de belastingdienst is vertraging opgetreden bij het indienen van latere (na 2019) aangiften inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting van klagers. Op 11 juli 2024 schrijft B. in een e-mail daarover aan beklaagde:

“Met betrekking tot jouw toelichting: Resumerend is boekjaar 2021 ingediend zonder inzage van ons in de uitgewerkte cijfers en dat is een afwijking van de gebruikelijke gang van zaken.

In jouw email van 6 april 2024 stelde jij voor om de aangifte vennootschapsbelasting 2022 ook alvast ongezien in te dienen. Wij vinden de bespreking van de jaarstukken juist belangrijk. Het houdt ons scherp, bijvoorbeeld om regelmatig geld uit de risicosfeer te blijven halen.

Bovendien heeft het ons altijd interessante inzichten opgeleverd. We willen de jaarstukken voor indiening dus blijven ontvangen en bespreken.”

2.6 Beklaagde heeft daarop in zijn e-mail van eveneens 11 juli 2024 geantwoord:

“Misschien goed om nog even te zeggen: jullie vraag om de jaarrekeningen te bespreken is ook (nog steeds) de normale gang van zaken.

Ten aanzien van het jaar 2021 en 2022 loopt het nu allemaal iets anders vanwege de ongewisse uitkomst van het overleg met de belastingdienst dat heel erg lang duurt.

Hierdoor lopen we nu soms uit een termijn en dan moeten we even een praktische keuze maken. Het is echter niet mijn bedoeling om af te wijken van de normale gang van zaken”

2.7 In overleg met de Belastingdienst is een compromisvoorstel (hierna: het compromisvoorstel) uitgewerkt met betrekking tot de toe te passen winstverdeling van de maatschap en het voor A. en B. in aanmerking te nemen gebruikelijk loon. In haar e-mail van 6 december 2024 schrijft B. daarover aan beklaagde:

“Wij ontvangen graag een schriftelijke toelichting op dit voorstel. Daarnaast willen we graag een berekening van een van de jaren zien. Wellicht kun je de formules in excel zetten. En aangeven met welke (winst) bedragen je rekent.”

2.8 In december 2024 zijn klagers gestopt met het doen van maandelijkse termijnbetalingen aan

beklaagde. Op 13 december 2024 heeft beklagde aan klagers per e-mail verzocht die betalingen te hervatten. Klagers hebben daaraan geen gevolg gegeven.

2.9 In zijn e-mail van 19 december 2024 schrijft beklagde aan klagers onder meer:

“Correcties belastingdienst:

met betrekking tot het jaar 2019 zijn de zaken enigszins verwarrend: in 2019 is er een normale verloning geweest maar is in de loop van het jaar met terugwerkende kracht een winstberekening geïntroduceerd, er zijn in de loop van deze periode 2 versies van de maatschap stukken gemaakt, zie bijlagen. In de aangiften (IB en VPB) zijn de winstaandelen aangegeven zoals in ons overzicht vermeld. Hoewel ik niet meer volledig kan achterhalen wat de volgorde van gebeurtenissen is geweest zie ik dat we in de IB winstaandelen uit de aangepaste winstverdeling hebben aangegeven en in de aangifte vpb het winstaandeel uit de oorspronkelijke winstverdeling. Mij staat bij dat dit was tegen de achtergrond van de discussie met de belastingdienst over de hoogte van de winstaandelen in combinatie met het genoten loon... Achteraf gezien zijn we na de afspraak met de belastingdienst in 2019 grofweg en in grote lijnen uitgekomen op de keuze die we in de aangifte destijds hebben gemaakt.

Onlangs is er een verdeling overeen gekomen met de belastingdienst, ook deze staat in het correctieoverzicht.

De formule die door jullie is toegepast kiest de verkeerde volgorde van aftrekbaar zijn van het loon (dit gebeurt pas na de winstverdeling in de jaarrekening van de bv), zie de berekening van de overeen gekomen winstverdeling vlg de belastingdienst.”

2.10 In haar e-mail van 20 december 2024 schrijft B. met betrekking tot het compromisvoorstel aan beklagde onder meer:

“We hebben toch echt de gevraagde schriftelijk toelichting nodig om de stukken te kunnen beoordelen. Afspraak 30 december komt onder druk te staan door het ontbreken van deze schriftelijke toelichting.”

2.11 Op 7 januari 2025 heeft beklagde in een e-mail aan klagers geschreven:

“Ten aanzien van de facturen:

Aangezien jullie zijn gestopt met het betalen (ook na mijn verzoek om de betaling te hervatten) is voor mij nu de vraag of jullie wel willen dat wij nog voor jullie werken?! Alleen als deze vraag bevestigend word beantwoord kunnen we na betaling van de achterstallige facturen verder. Dat is ook de reden waarom ik jullie telkens verzoek om dit eerst met me af te stemmen. Op jullie voorstel om eerst de concept cijfers 2023 te bespreken en daarna de openstaande facturen kan ik daarom ook nog niet ingaan.

Ten aanzien van de belastingdienst:

De mail van de belastingdienst met de vastlegging van de afspraken heb ik jullie gisterochtend gestuurd. Voor de goede orde; jullie hebben me toestemming gegeven om namens jullie met de belastingdienst te onderhandelen en in dat kader heb ik gecommuniceerd met de belastingdienst, hiervan heb ik jullie ook op de hoogte gehouden.

Jullie hebben aangegeven het voorstel van de belastingdienst te willen accepteren en hierop heb ik een overzicht van de correcties gemaakt om hierover overeenstemming

te bereiken met de belastingdienst. Als deze gang van zaken wat jullie betreft niet (meer) de bedoeling is dan verzoek ik jullie dit per omgaande te melden omdat ik dan actie zal moeten ondernemen.”

2.12 Klagers antwoorden per e-mail van 8 januari 2025 aan beklaagde, en schrijven daarin onder meer:

“Laten we vooropstellen dat we al die jaren alle facturen van jullie gewoon hebben betaald. Ondanks het feit dat we al jaren ons ongenoegen uiten over het te laat afronden van ieder boekjaar. En ondanks het feit dat jij de jaarrekeningen en IB van 2021 zonder bespreking met ons en dus eigenlijk zonder toestemming hebt ingediend. Als we eerst de gebeurtenissen in de goede volgorde zetten:

In de loop van 2024 zijn wij gestopt met het betalen van de maandelijkse facturen voor boekjaar 2024 met als reden dat jullie werkzaamheden grote achterstand hadden opgelopen. Boekjaar 2022 was toen nog niet eens ingediend, van boekjaar 2023 was alleen de salarisadministratie en de btw-administratie gedaan. Wij hebben jou dit uitgelegd en afgesproken dat 2022 en 2023 eerst zouden worden afgehandeld voordat wij de betalingen voor 2024 zouden hervatten.

Jullie factuur van juli 2024 2024-0158 m.b.t. de discussie met de belastingdienst over de stille maatschap hebben we wel betaald.

(...)

Op 27 november 2024 ontvingen we de conceptjaarrekening en conceptaangiftes IB voor 2022 die moesten worden ingediend (op de valreep).

Op 2 december 2024 hebben we jouw concept-uitwerking van de correcties op de jaren ervoor (2019-2021) in het kader van de afspraken met de belastingdienst ontvangen. Wij hebben op 6 december hierop uitgebreid gereageerd, omdat we menen dat er belangrijke fouten in zitten (met name het ontbreken van de aftrek van de loonkosten van de winst). De gevraagde schriftelijke berekening ter toelichting heb je tot op heden niet gegeven. Op 19 december 2024 (daags voor de kerstvakantie) zijn de jaarrekening en aangiftes IB 2023 door jou in concept opgeleverd. Je weigerde in aanloop daarnaartoe alvast een afspraak te maken om dit concept te bespreken.

(...)

We gaan ervanuit dat we de boekjaren tot en met 2023 waarvoor wij al betaald hebben met jou kunnen afronden. Over de afhandeling van 2024 willen we goede afspraken maken. Gezien alle onduidelijkheden hebben we je onlangs gevraagd om geen nieuwe kosten te maken voor 2025.”

2.13 In hun e-mail van 15 januari 2025 schrijven klagers aan beklaagde onder meer:

“Wij hebben herhaaldelijk verzocht om een schriftelijke toelichting betreffende het compromis en de uitwerking van de overeenkomst met de Belastingdienst voorafgaand aan 30 december. Het uitblijven van deze essentiële toelichting verhindert ons om de juistheid van jouw berekeningen te verifiëren. (...)”

2.14 Eveneens op 15 januari 2025 heeft beklaagde de relatie met klagers opgezegd. In zijn e-mail aan klagers schrijft beklaagde:

“Helaas zijn jullie niet ingegaan op mijn betalingsverzoeken.

Tot mijn spijt zijn jullie niet ingegaan op mijn uitnodiging om voor de 15 januari tot overeenstemming te geraken over de voorwaarden waaronder ik mijn dienstverlening aan jullie kan voortzetten en helaas ook niet op mijn uitnodiging van gisteren om toch nog telefonisch in overleg te treden.

Om deze redenen leg ik per vandaag mijn werkzaamheden neer. Jullie hebben ruim de gelegenheid gehad om te voorkomen dat ik mijn werkzaamheden neer zou leggen, zonder poging of resultaat, eventuele gevolgen hiervan zijn voor jullie eigen rekening.

Gelukkig hebben jullie op tijd gehoor gegeven aan mijn oproep van 9 januari 2025 om vervangende dienstverlening te regelen. De nieuwe accountant zal in ieder geval deze maand de aangifte omzetbelasting over het 4e kwartaal dienen te verzorgen als mede zal hij de verloning van de salarissen vanaf 2025 dienen op te starten en de andere lopende zaken dienen af te wikkelen. Ik ga er van uit dat dit verder in vertrouwde handen is, er is in ieder geval voldoende tijd om dit te realiseren. Verder zal ik aanstaande maandag de belastingdienst in kennis stellen dat ik jullie zaak niet verder behartig.”

2.15 Op 17 januari 2025 heeft C. zich bij beklaagde gemeld als de nieuwe adviseur van klagers.

2.16 Op 28 januari 2025 heeft C. aan beklaagde geschreven:

“Het enige dat ik vraag aan u is de overdracht van de auditfiles en wat u daar een schappelijke vergoeding voor vindt.

Wat er verder speelt tussen u en A en B dient u samen met hen op te lossen. Ik ben enkel geïnteresseerd in de auditfiles zodat wij aan de slag kunnen.

Mag ik u nogmaals attenderen op ordentelijke naleving van artikel 10 van het beroepselement van het RB?”

2.17 Beklaagde heeft zijn – door klagers betwiste – vorderingen op klagers ter incasso uit handen geven.

2.18 Op 10 maart 2025 hebben klagers bij de Raad de onderhavige klacht ingediend tegen beklaagde.

3. De klacht en conclusies van klagers en beklaagde

3.1 Klagers verwijten beklaagde in de onderhavige klachtprocedure zo begrijpt de Raad de klacht - kort gezegd:

handelen in strijd met artikelen 1.1, 10.3, 10.5, 11.1, 12.2 en 14.2 RBU doordat beklaagde:

- a. klagers onjuist heeft geadviseerd m.b.t. de maatschap;
- b. niet transparant met klagers heeft gecommuniceerd over het met de belastingdienst bereikte compromis inzake de winstverdeling van de maatschap en het gebruikelijk loon van klagers uit O. BV en zonder overleg met klagers de uitwerking van het compromis ter accordering aan de Inspecteur heeft gezonden;
- c. zonder toestemming van klagers stukken over belastingjaar 2021 voor klagers en O. BV heeft ingediend;
- d. declaraties heeft verzonden voor werkzaamheden die onder een prijsafsprake vallen, en heeft gedeclareerd voor werkzaamheden die niet zijn uitgevoerd en te hoge kosten heeft berekend, en overschrijding van de kostenraming niet vooraf heeft afgestemd.
- e. de cliënt-relatie met klagers eenzijdig heeft beëindigd op een daartoe niet geschikt moment, omdat de boekjaren 2019 tot en met 2024 nog niet waren afgehandeld;

- f. de audit-files betreffende de jaren 2023 en 2024 niet overdraagt aan de nieuwe adviseur van klagers;
- g. zijn medewerking aan de overdracht van de werkzaamheden aan de nieuwe adviseur van klagers afhankelijk stelt van het betalen van openstaande rekeningen;

3.2 Beklaagde stelt dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

3.3 Klagers concluderen tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

4. Beoordeling van de klachten

4.1 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in artikel 1, eerste lid van het RBU, rust in beginsel op klagers.

Klachtonderdeel 3.1.a

4.2 De klacht in 3.1.a vindt haar oorsprong in de advisering van beklaagde bij de totstandkoming van de maatschap in 2019. Het RTRB bepaalt in artikel 9.3:

“Een klacht die wordt ingediend na verloop van twee jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.”

4.3 De klacht werd door klagers ingediend op 10 maart 2025, derhalve meer dan vijf jaar na de advisering in 2019. Met het vervolgetraject zijn klagers ten tijde van het indienen van de klacht reeds meer dan twee jaar bekend. Voor zover de klacht van klagers zich richt tegen de (wijze van) advisering voorafgaand aan het tot stand komen van de maatschap en bij de wijze van uitvoering geven aan het overleg met de Inspecteur daarover is de klacht niet-ontvankelijk.

Klachtonderdeel 3.1.b

4.4 Klagers stellen dat beklaagde niet transparant met klagers heeft gecommuniceerd over het met de belastingdienst bereikte compromis inzake de winstverdeling van de maatschap en het gebruikelijk loon van klagers uit O. BV en zonder overleg met klagers de uitwerking van het compromis ter accordering aan de Inspecteur heeft gezonden.

4.5 Uit de onder 2.7, 2.10, 2.12 en 2.13 opgenomen correspondentie blijkt naar het oordeel van de Raad dat klagers aan beklaagde bij herhaling om een nadere toelichting op het compromisvoorstel hebben verzocht. Alsdan ligt het op de weg van beklaagde aannemelijk te maken dat hij aan dat – op zichzelf genomen redelijke – verzoek adequaat heeft gereageerd. Beklaagde is daar naar het oordeel van de Raad evenwel niet in geslaagd. De Raad acht klachtonderdeel 3.1.b gegrond.

Klachtonderdeel 3.1.c

4.6 In dit klachtonderdeel verwijten klagers beklaagde dat hij zonder toestemming van klagers stukken over belastingjaar 2021 voor klagers en O. BV heeft ingediend. Uit de onder 2.5, 2.6 en 2.12 opgenomen feiten blijkt dat beklaagde die stukken inderdaad zonder voorafgaande toestemming van klagers heeft ingediend. Als reden daarvoor voert beklaagde daar in zijn e-mail van 11 juli 2024 aan:

“Ten aanzien van het jaar 2021 en 2022 loopt het nu allemaal iets anders vanwege de ongewisse uitkomst van het overleg met de belastingdienst dat heel erg lang duurt. Hierdoor lopen we nu soms uit een termijn en dan moeten we even een praktische keuze maken.”

4.7 De Raad acht dit klachtonderdeel gegrond. Beklaagde dient zijn werkzaamheden zo te plannen dat de door hem vermelde ‘praktische keuze’ niet nodig is. Niet valt in te zien dat beklaagde klagers daarover niet van tevoren had kunnen informeren. Het indienen van fiscale aangiften door een lid van de Vereniging zonder uitdrukkelijke voorafgaande instemming – ondertekening – door zijn cliënt acht de Raad in strijd met de artikelen 1.1 en 9.1 van het RBU. Bedacht dient te worden dat het de cliënt is op wie de aangifteverplichting (duidelijk, stellig en zonder voorbehoud) rust.

Klachtonderdeel 3.1.d

4.8 Voor zover klagers en beklaagde van mening verschillen over de hoogte van de door beklaagde voor zijn werkzaamheden gefactureerde bedragen, betreft dit in wezen een civielrechtelijk geschil. Het is in beginsel niet aan de Raad om een oordeel te geven over de omvang van door leden in rekening gebrachte bedragen voor door hen verrichte werkzaamheden. De Raad kan slechts marginaal toetsen in geval van excessief declaratiegedrag (zie overweging 7.2 uitspraak van de Raad van Tucht van 7 december 2016, nr. 608-2016, alsmede overweging 4.12 van de uitspraak van de Raad van 14 september 2021, RBT:2021:013). De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat in verhouding tot de verrichte werkzaamheden sprake is geweest van excessief declaratiegedrag rust op klaagster.

4.9 Voor zover klagers hebben bedoeld te stellen dat sprake is van excessief declaratiegedrag door beklaagde acht de Raad die stelling door klagers niet aannemelijk gemaakt. Klachtonderdeel 3.1.d is ongegrond.

Klachtonderdeel 3.1.e

4.10 Klagers verwijten beklaagde dat hij met de eenzijdige opzegging van de relatie met klagers op 15 januari 2025, de relatie heeft beëindigd op een daartoe niet geschikt moment, omdat de boekjaren 2019 tot en met 2024 nog niet waren afgehandeld, terwijl een groot deel van het werk reeds in concept klaar lag.

4.11 Op grond van hetgeen is opgenomen in het e-mail bericht van klagers aan beklaagde van 8 januari 2025 (2.12) acht de Raad aannemelijk dat ten tijde van het opzeggen van de relatie door beklaagde reeds een groot deel van het werk van beklaagde voor klagers in concept gereed was. Naar het oordeel van de Raad had beklaagde bij een zorgvuldige afweging van belangen (enerzijds het belang van beklaagde op betaling van de door hem voor klagers verrichte werkzaamheden en

anderzijds het belang van klagers bij het definitief maken van de diverse jaarstukken) in redelijkheid tot een andere oplossing moeten komen. Beklaagde had het gesprek met klagers dienen aan te gaan, waartoe klagers immers ook bereid waren. Door als voorwaarde te stellen dat eerst overeenstemming diende te worden bereikt over de openstaande facturen, en niet open het gesprek met klagers aan te gaan over zowel de openstaande facturen als de afhandeling van de – immers reeds in concept aanwezige – jaarrekeningen en fiscale aangiften heeft beklagde jegens klagers onzorgvuldig en in strijd met artikel 11 lid 1 van het RBU gehandeld. Klachtonderdeel 3.1.e is gegrond.

Klachtonderdelen 3.1.f en 3.1.g

4.12 De klachtonderdelen 3.1.f en 3.1.g lenen zich voor gezamenlijke behandeling

4.13 Zoals ter zitting van de Raad is komen vast te staan weigert beklagde noch immer de door klagers verlangde audit-files van de jaren 2023 en 2024 aan klagers ter beschikking te stellen. Klagers hebben zich herhaaldelijk bereid verklaard daarvoor een redelijke vergoeding te betalen. Beklaagde wenst echter eerst ook betaling te ontvangen voor andere door hem voor beklagden verrichte werkzaamheden, werkzaamheden die echter door klagers worden bestreden. Daarmee onttrekt beklagde zich aan een behoorlijke medewerking aan de overdracht van de werkzaamheden voor klagers aan de opvolgend adviseur.

4.14 Naar het oordeel van de Raad past het een lid van de Vereniging niet om de medewerking aan een correcte overdracht van werkzaamheden van cliënten aan een opvolgend adviseur, waarvoor cliënten een redelijke vergoeding bereid zijn te betalen, afhankelijk te stellen van de betaling van openstaande facturen die – deels – betrekking hebben op andere werkzaamheden. De Raad acht zulks in strijd met het bepaalde in artikel 10 lid 5 van het RBU. Gezien het belang van klagers bij de betreffende audit-files dient beklagde naar het oordeel van de Raad als behoorlijk handelend lid van de Vereniging per omgaande over te gaan tot verstrekken van die audit-files aan klagers tegen een vergoeding welke uitsluitend is gebaseerd op de met het verstrekken van de audit-files gemoeide tijd. Klachtonderdelen 3.1.f en 3.1.g. zijn gegrond.

Slotsom

4.15 De klachtonderdelen 3.1.b, 3.1b, 3.1e, 3.1.f en 3.1.g zijn gegrond. Klachtonderdeel 3.1.d is ongegrond. Klachtonderdeel 3.1.a is niet-ontvankelijk.

Op te leggen maatregel

Beklaagde is in zijn zorgplicht jegens beklagde tekort geschoten. Hoewel beklagde een gerechtvaardigd belang heeft bij de betaling van zijn voor klagers verrichte werkzaamheden heeft hij, door zich eenzijdig te concentreren op zijn eigen belangen, te weinig oog gehad voor de belangen van klagers en daarin volhard. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “berisping” als bedoeld in artikel 17.4, onder b. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedraging van beklagde. De Raad zal overeenkomstig beslissen.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 17.6 van het RTRB vastgesteld op € xx. Deze kosten komen ten laste van beklaagde. Door de Vereniging dient aan klagers het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € xx te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart klachtonderdeel 3.1.a niet-ontvankelijk,
- verklaart de klachtonderdelen 3.1.b, 3.1.c, 3.1.e, 3.1.f en 3.1.g gegrond,
- verklaart klachtonderdeel 3.1.d ongegrond,
- berispt beklaagde,
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xx en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € xx uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 6587.01.08-124.28, en
- bepaalt dat de door klagers gestorte waarborgsom van € xx door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. C.J. van Zijp RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB.

De voorzitter,

(M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagers en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagers, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.